

Κυριακή 19 Ἰουλίου.

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. (Μτθ. 5, 14 – 19).

Ἡ Ἁγία Μητέρα μας Ἐκκλησία, μετὰ ἀπό τή μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας καί συγκεκριμένα τοῦ μεγάλου θαύματος πού ἔκανε μέ τήν ἐπικύρωση τοῦ τόμου τῆς Ὁρθοδοξίας κατά τήν Δ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, ἐορτάζει σήμερα ὅλους ἐκείνους τούς 650 Πατέρες πού συγκεντρώθηκαν στή Χαλκηδόνα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, γιά νά ἀπαρτίσουν αὐτή τήν Οἰκουμενική Σύνοδο καί νά ὑπερασπιστοῦν τό Ὁρθόδοξο δόγμα, συμπληρώνοντας τό κείμενο τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

Ἡ Δ΄ Οἰκουμενική Σύνοδος εἶναι μία ἀπό τίς πιό σημαντικές Οἰκουμενικές Συνόδους. Ἐπικύρωσε καί ἐπισφράγισε τό ἔργο καί τίς ἀποφάσεις τῶν τριῶν προηγουμένων

Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί στάθηκε ἡ βάση καί τό θεωρητικό ὑπόβαθρο γιά τίς τρεῖς ἐπόμενες. Τό κεντρικό θέμα ἦταν τό λεγόμενο Χριστολογικό δόγμα, δηλαδή ἡ σωστή καί ὀρθόδοξη πίστη γιά τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ πολεμική της στράφηκε ἐναντίον τῆς αἵρεσης τοῦ μονοφυσιτισμοῦ. Μία ομάδα μονοφυσιτῶν δίδασκαν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι μόνο Θεός, ὁ Ὅποιος δέν ἔλαβε ὀλόκληρη τήν ἀνθρώπινη φύση κατά τήν ἐνανθρώπησή Του ἀλλά ἓνα κομμάτι της, γιά νά φαίνεται μόνον ἐξωτερικά ὡς ἄνθρωπος, ἐνῶ ἦταν στήν πραγματικότητα μόνο Θεός. Ἡ ἄλλη ομάδα τῶν μονοφυσιτῶν δίδασκαν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι μόνον ἄνθρωπος καί ὄχι Θεός. Δίδασκαν ὅτι εἶναι ἓνας ἄνθρωπος πού τόν χρησιμοποίησε ὁ Θεός γιά νά κάνει τό ἔργο Του. Ἕνας ἄνθρωπος πού ἐνεργεῖ σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀλλά σέ καμία περίπτωση δέν εἶναι τέλειος Θεός.

Οἱ ὀρθόδοξοι Πατέρες τόνισαν μέ μεγάλη ἐπιμονή πώς ὁ Χριστός εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος. Στό πρόσωπό Του ἐνώθηκαν ἡ θεϊκή μέ τήν ἀνθρώπινη φύση «ἀτρέπτως, ἀναλλοιώτως, ἀσυγχύτως καί ἀδιαιρέτως». Ὁ Χριστός στό πρόσωπό Του ἔχει ὄλο τό πλήρωμα τῆς Θεότητος καί ὄλο τό πλήρωμα τῆς ἀνθρωπότητος. Δέν εἶναι οὔτε μόνο Θεός οὔτε μόνον ἄνθρωπος. Εἶναι Θεάνθρωπος, ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτής τοῦ κόσμου. Στό πρόσωπό Του οἱ δύο φύσεις ἐνώθηκαν, χωρίς ν' ἀπορροφήσει ἡ μία τήν ἄλλη, χωρίς νά ἀντιτίθεται ἡ μία στήν ἄλλη, χωρίς νά ὑπάρχει σύγχυση, ἀλλοίωση, διαίρεση καί ἀλλαγὴ.

Αὐτό τό δόγμα, πού μέ τόση συνέπεια ὑπερασπίστηκε ἡ Δ' Οἰκουμενική Σύνοδος, εἶναι κεφαλαιῶδες γιά τήν πνευματική πορεία καί σωτηρία μας. Ἐνα ἀπό τά δῶρα καί τούς καρπούς τῆς Ἐνανθρώπησης εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος καί ὁ

ἄνθρωπος μετέχει πλέον στή Θεότητα. Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιώνεται μέ τό Θεό. Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ξαναπλάθεται ἡ ἀνθρωπότητα. Ἐπειδή ὁ Χριστός εἶναι Θεάνθρωπος, ὑπάρχει πλέον ἐλπίδα γιά κάθε ἄνθρωπο. Στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ὀλόκληρη ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀναπλάθεται, ἀγιάζεται, ἀφθαρτοποιεῖται, φωτίζεται, συμφιλιώνεται μέ τήν Τριαδική Θεότητα. Στό πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου ὁ ἄνθρωπος υἱοθετεῖται ἀπό τό Θεό, γι' αὐτό καί θεώνεται.

Ὁ Χριστός, ὡς τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος, ἐκφράζει καί πραγματοποιεῖ τό πλήρωμα τῆς ἀγάπης. Καμία ἀναγκαιότητα δέν Τόν πίεσε νά ντυθεῖ τήν ἀνθρώπινη σάρκα. Ἐνσαρκώθηκε ἀπό καθαρή καί ἐλεύθερη ἀγάπη. Ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά ἐνωθεῖ μέ τόν ἄνθρωπο. Ὁχι ἐπειδή τό χρειαζόταν, ἀλλά ἐπειδή ἀπλῶς τό ἤθελε. Δέν ἤθελε νά εἶναι χωρισμένος ἀπό τό πλάσμα Του. Γι' αὐτό

φόρεσε τήν ἀνθρώπινη σάρκα, γιά νά γίνει ἓνα μέ τήν ἀνθρώπινη φύση. Μ' αὐτή τήν ἐνέργεια τῆς ἀπέραντης ἀγάπης ὁ Χριστός ἔσπασε ὅλα τά ὅρια κτιστοῦ καί ἀκτίστου, ἔσπασε ὅλα τά ἐμπόδια τοῦ κακοῦ στήν ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπου καί ἐγκαινίασε μία καινούρια πραγματικότητα. Εἶναι ἡ πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν ἐδῶ καί τώρα.

Οἱ ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀντιμάχησαν σθεναρά μέ τούς αἰρετικούς μονοφυσίτες, γιά νά καταδείξουν πώς ἡ πραγματικότητα τῆς Οὐράνιας Βασιλείας δέν εἶναι μία θεωρητική ἀναζήτηση. Εἶναι μία ἐμπειρία, ἓνα βίωμα, πού τό ἀπολαμβάνει κάθε πιστός ὁ ὁποῖος ἀποδέχεται τό Θεάνθρωπο Χριστό στή ζωή του καί φροντίζει νά ἐνωθεῖ μαζί Του. Αὐτή ἡ ἔνωση τοῦ πιστοῦ μέ τόν Κύριο πραγματοποιεῖται μέσ' ἀπό τά μυστήρια καί μέσ' ἀπό τήν κατά Χριστόν ζωή. Φυσικά δέν

θά μπορούσε αυτή ή πραγματικότητα νά είναι ἀληθινή, εάν ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ δέν γινόταν καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Στή ζοφερή ἐποχή μας εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό νά μελετοῦμε τό δόγμα τῆς πίστεως πού ὑπερασπίστηκαν σθεναρά οἱ ἅγιοι 650 θεοφόροι Πατέρες τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Νά προσπαθοῦμε νά τό κάνουμε τρόπο ζωῆς, γιά νά ἐπιτύχουμε τό ἀδιάσπαστο στή σχέση μας μέ τό Χριστό καί μ' αὐτόν τόν τρόπο νά χαροῦμε τή σωτηρία μας. Ἀμήν.